

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การค้าประเวณีกล่าวกันว่าเป็นอาชีพเก่าแก่อาชีพหนึ่ง และในบางครั้งถึงกับมีผู้กล่าวว่า เป็นอาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลก¹ สำนักโสเภณีแห่งแรกปรากฏตามประวัติศาสตร์ว่าได้ตั้งขึ้นเมื่อประมาณ 2,600 ปีมาแล้ว โดยโซลอนซึ่งเป็นนักกฎหมายและนักปฏิรูปทางการปกครองของกรีกจัดตั้งขึ้นที่ กรุงเอเธน ประเทศกรีก ความประสงค์ของโซลอนในการจัดตั้งสำนักโสเภณีขึ้นเพื่อลดการค้าประเวณี ชนิดลักลอบและการมีขู้สาวไหลคดลง โดยโซลอนเองเป็นเจ้าของสำนักควบคุมค่าเนื้องานให้บรรดาหญิงโสเภณีหากินอย่างมีระเบียบ ไม่วุ่นวาย²

สำหรับประเทศไทย โสเภณีเริ่มมีมาแต่เมื่อใดยังไม่มีหลักฐานเขียนไว้แน่ชัด แต่ตามประมวลกฎหมายในรัชกาลที่ 1 จุลศักราช 1166 พิมพ์ตามฉบับหลวงตรา 3 ดวง ในบทพระไอยการลักษณะ ผู้เมียได้มีคำว่าหญิงโสเภณีปรากฏอยู่แล้ว³ สันนิษฐานกันว่าโสเภณีในประเทศไทยขณะเริ่มแรก มีส่วนสืบเนื่องมาจากลักษณะการจัดหาหญิงมาเป็นทาส สภาพของนางทาสในประเทศไทยจึงปรากฏ เช่นเดียวกับปรากฏในประเทศอื่นหรือสังคมอื่นที่เคยมีทาส กล่าวคือนางทาสนอกจากจะต้องมีหน้าที่ บำเรอผู้เป็นนายแล้ว ยังต้องอุทิศตัวเพื่อชายอื่นตามคำสั่งหรือตามความตกลงของผู้เป็นนายอีกด้วย ด้วยวิธีการเช่นนี้อาจได้รายได้พิเศษและผู้เป็นนายก็ได้ผลประโยชน์จากนางทาสเหล่านี้ ดังนั้นจึงมี หัวหน้ารวบรวมซื้อหรือไถหญิงที่เป็นทาสแล้วตั้งเป็นสำนักขึ้นเพื่อหาผลประโยชน์จากนางทาสโดยการ

¹ปราณี รุจิวัฒนา, สังคมวิทยาเบื้องต้น, (กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2517) หน้า 100.

²ปัญญา ฤกษ์อุไร, "การสงเคราะห์หญิงบางประเภทในประเทศไทย", เอกสารทางวิชาการสงเคราะห์บุคคลบางจำพวก, (พระนคร: โรงพิมพ์ประชาสงเคราะห์, 2502) หน้า 134.

³เสถียร ลายลักษณ์, (รวบรวม) ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม 1, (กฎหมายตรา 3 ดวง ตอน 1) (พระนคร: โรงพิมพ์เคลิเมนต์, 2478) หน้า 252-253.

ค่าประเวณี หญิงทาสเหล่านี้จึงมีลักษณะเป็นหญิงโสเภณีด้วย เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้เลิกทาสเมื่อ พ.ศ. 2448 ปรากฏว่ายังมีผู้สมัครใจเป็นหญิงโสเภณีต่อไปอีกและเริ่มมีแพร่หลาย โดยหญิงพวกนี้รับตัวจากเจ้าภาษีแล้วมีหัวหน้ารวบรวมตั้งสำนักขึ้น⁴

ใน พ.ศ. 2452 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงตรากฎหมายออกใช้บังคับชื่อว่า "พระราชบัญญัติป้องกันสัญจรโรค ร.ศ. 127" ในพระราชบัญญัติฉบับนี้อนุญาตให้มีการค้าประเวณีได้⁵ ทั้งนี้เพื่อควบคุมและคุ้มครองให้โสเภณีเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย พระราชบัญญัติฉบับนี้ในตอนแรกประกาศใช้ในกรุงเทพฯ และหัวเมืองบางแห่ง ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ในหัวเมืองทุกๆมณฑลทั่วราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2503 และได้เป็นกฎหมายใช้บังคับเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2503 จึงได้ถูกยกเลิกโดยกฎหมายปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

แม้ว่ากฎหมายค้าประเวณีจะถูกยกเลิกไปโดยกฎหมายปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 แล้วก็ตาม แต่โดยพฤตินัยแล้วปรากฏว่ายังมีหญิงโสเภณีอยู่เป็นอันมาก สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย⁶ ได้รายงานเมื่อปี พ.ศ. 2517 เกี่ยวกับหญิงโสเภณีไว้ว่า "ปัจจุบันมีหญิงโสเภณีในประเทศไทยประมาณ 1 แสนคนอยู่ตามสถานค้าประเวณีและสถานเร่ร่อนตามเมืองใหญ่ๆ" และจากรายงานของกองควบคุมกามโรคและคุุฑะโรค กรมการแพทย์และอนามัย⁷ เมื่อปี พ.ศ. 2510-2515 ปรากฏผลว่า จำนวนหญิงค้าประเวณีตามสำนักค้าประเวณีที่ควบคุมกามโรคมีดังนี้

⁴ บัญชา มินทรชินธ์, "การโสเภณีในกรุงเทพฯ และชนบุรี", (เอกสารสภาวิจัยแห่งชาติ/สภ.ที่ 22, 2504) หน้า 1 - 2.

⁵ ชุมพล โลหะชาละ, พล.ต.ท. บัญชาโสเภณี, (พระนคร. อักษรสยามการพิมพ์, 2514) หน้า 5.

⁶ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, "ข้อมูลเกี่ยวกับหญิงค้าประเวณี", (เอกสารโรเนียว, 2517).

⁷ กองควบคุมกามโรคและคุุฑะโรค กรมการแพทย์และอนามัย, "ผลงานการควบคุมแหล่งแพร่กามโรคปี พ.ศ. 2510-2515" (เอกสารโรเนียว, 2517).

พ.ศ. 2510	จำนวน	18,455	คน
พ.ศ. 2511	จำนวน	18,938	คน
พ.ศ. 2512	จำนวน	20,412	คน
พ.ศ. 2513	จำนวน	20,901	คน
พ.ศ. 2514	จำนวน	23,763	คน
พ.ศ. 2515	จำนวน	33,614	คน

นอกจากนี้ยังมีหญิงโสเภณีที่ประกอบการค้าประเวณีตามโรงแรมและสถานบริการต่างๆ จากรายงานนี้เชื่อแน่ว่ายังมีหญิงค้าประเวณีอีกมากที่ไม่ได้รับการควบคุม จึงกล่าวได้ว่าในประเทศไทย ยังคงมีหญิงโสเภณีและมีในอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี

การวิจัยเกี่ยวกับหญิงโสเภณีนั้น ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยมุ่งหาสาเหตุของการเป็นหญิงโสเภณีว่าเป็นเพราะสภาพทางบ้านหรือความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ราบรื่น⁸ การถูกล่อลวง ถูกอิทธิพลบังคับ⁹ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ¹⁰ ตลอดจนการศึกษาต่ำ¹¹

⁸Ernest G.Lion and Others, An Experiment in the Psychiatric Treatment of Promiscuous Girls, (Sanfrancisco:Department of Public Health, Psychiatric Service, 1954).

⁹ชุมพล โลหะชาละ, เรื่องเดียวกัน.

¹⁰Habel A. Elliot and Francis E. Merrill, Social Disorganization, (New York:Harper & Row, Publishers, 1961) p. 172.

¹¹อัญชัญ กาญจนพุ่ม, ทัศนคติของหญิงบางประเภทต่อการสงเคราะห์ของรัฐบาล, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, 2517.

เช่น พูเนการ์และเรว¹² (Punekar & Rao) วิจัยหญิงโสเภณีในบอมเบย์ ประเทศอินเดีย โดยการสัมภาษณ์หญิงโสเภณีที่สถานีตำรวจ โรงพยาบาลและคลินิกทางกามโรค จำนวน 425 คน พบว่าสาเหตุที่สนับสนุนให้หญิงเป็นโสเภณีได้แก่สาเหตุทางบ้าน เช่น ได้รับความเลี้ยงดูไม่ดี ไม่มีความสุขในชีวิตสมรส สาเหตุทางสังคม เช่น ถูกอิทธิพลบังคับ ถูกล่อลวง พ่อแม่หรือสามีหรือญาติยินยอม ให้เป็นโสเภณี เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม นอกจากการค่าประเวณีจะมีสาเหตุดังกล่าวเป็นแรงผลักดันแล้ว สาเหตุทางจิตจิตใจของหญิงโสเภณีก็มีความสำคัญต่อการเลือกดำเนินชีวิตในวิถีทางการค่าประเวณีเป็นอย่างยิ่ง เพราะจากการศึกษาพฤติกรรมหญิงโสเภณีได้พบว่า บางคนมาจากชนชั้นสูง¹³ บางคนแม้จะอยู่ภายใต้สภาวะกดดันก็ยังไม่ยอมเป็นโสเภณี¹⁴ และก็เคยปรากฏว่าผู้ที่เคยเป็นโสเภณีมาก่อน แม้จะได้รับการอุปถัมภ์เลี้ยงดูอย่างดีก็ยังมีหันกลับไปประกอบการค้าประเวณีอีก¹⁵ การศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าถึงแม้จะมีสิ่งผลักดันที่จำเป็นหรือสิ่งผลักดันล่อใจก็ตาม แต่การที่จะตัดสินใจหรือตกลงใจขั้นสุดท้ายว่าจะเป็นโสเภณีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจด้วย¹⁶ คณะกรรมการเกี่ยวกับการกระทำผิดทางลักเพศ

¹² S.D Punekar and Kamala Rao, A Study of Prostitutes in Bombay, Bombay:Lalvani Publishing House, 1962).

¹³ Elliot and Merrill, Loc cit.

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Clifford Aller, A Text Book of Psych sexual Disorders, (London: Oxford University Press, 1962), p. 315.

¹⁶ League of Nations, Advisory Comity on Social Questions, Prevention of Prostitution: A Study of Measures Adopted or Under Consideration, Particularly with Regard to Minors, (Geneva:1943) p. 238.

และการค้าประเวณีของอังกฤษ¹⁷ ได้แสดงความเห็นว่า "ทางด้านจิตวิทยา ลักษณะทางบุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการค้าประเวณี"

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับอาชีพมีผู้ศึกษากันอยู่มาก¹⁸ การค้าประเวณีถือเป็นอาชีพหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและอาชีพด้วยเช่นกัน ลักษณะบุคลิกภาพของหญิงโสเภณีมีผู้เห็นไปในทางที่มีบุคลิกภาพผิดปกติ เช่น ออสวอลด์¹⁹ (Oswald) กล่าวว่าหญิงที่เป็นโสเภณีโดยสมัครใจนั้นมีความบกพร่องทางด้านความประพฤติ ขาดความรู้สึกในความมีคุณค่าของมนุษย์ ขาดความเป็นลูกผู้หญิง ท้อแท้ เกียจคร้าน ไม่รับผิดชอบ สรุ่ยสรวย จิตใจไม่แน่นอน รู้สึกว่าตนเองคอย และมีความบกพร่องทางสติปัญญา เบนจามิน²⁰ (Benjamin) กล่าวว่า โสเภณีมีลักษณะมาโซคิสติก (Masochistic) คือมีความพอใจที่ร่างกายได้รับความเจ็บปวด นอกจากนี้หญิงโสเภณียังไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ดี และมีญูอาอน กรีนวอลด์²¹ (Greenwald) กล่าวว่า โสเภณีเป็นพวกที่มีความกังวล มีความคิดเกี่ยวกับตัวเองสับสน ไม่เป็นตัวของตัวเอง ก้าวร้าว

¹⁷Home Office Scottish Home Department, Report of the Committee on Homosexual Offences and Prostitution: Her Majesty's Stationary, (London: 1962) p. 79.

¹⁸Edward K. Strong, Jr. Vocational Interests of Men and Women, (California : Stanford University Press, 1943) pp. 341-349.

¹⁹Schwarz Oswald, The Psychology of Sex, (Bugny, Suffolk : Clay & Company, Ltd, 1949) p. 42.

²⁰James H. Bryan, "Apprenticeship in Prostitution" Delinquent, Crime and Social Process, (New York : Haper & Row, Publishers, 1969) p. 500.

²¹Harold Greenwald, The Call Girl, (New York : Ballantine Books, 1960) p. 68.

ชาวสก็อตคิดและมาโซคิสติก และในอีกความเห็นหนึ่งนอกเหนือจากการพิจารณาบุคลิกภาพ แอดเลอร์²² (Adler) อธิบายว่า การเป็นโสเภณีอาจเป็นเพราะในสภาพครอบครัวที่มีพ่อแม่มีอำนาจมากกว่าแม่ ทำให้เด็กผู้หญิงเห็นว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ไม่มีเกียรติ ไม่มีคุณค่า อันเป็นแรงจูงใจให้กระทำการสอดคลองกับความเชื่อนั้น กฤษณะสวามิ²³ (Krisnaswamy) ได้ศึกษาหญิงโสเภณีจำนวน 50 คนในอินเดีย โดยเปรียบเทียบับเด็กปกติจำนวนเท่ากัน พบว่าหญิงโสเภณีมักจะเจ็บป่วยอย่างหนักในวัยเด็ก มีอารมณ์หงุดหงิด คัดค้าน เห็นแก่ตัว และมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มักจะถูกครอบครัวทอดทิ้ง ไม่มีความทะเยอทะยานในชีวิต นอกจากนี้ในแนวความคิดที่เห็นว่าโสเภณีมีอาการโรคจิตก็มีการวิจัยศึกษาเช่นกัน เช่น คณะอนุกรรมการวิจัยเรื่องโสเภณี สภาวิจัยแห่งชาติ²⁴ วิจัยพบว่าหญิงโสเภณีมีสภาพจิตผิดปกติ มีความโน้มเอียงที่จะเป็นโรคจิตประเภทไซโคแพทติก (Psychopathic) มีอารมณ์รุนแรงไม่แน่นอน ชอบคุยโว พุกปด ไร้เหตุผล มีความกระวนกระวายสูง ขูข่าและศิริวรรณ²⁵ ศึกษาพบว่าในจำนวนหญิงโสเภณีที่เป็นคนไข้ของโรงพยาบาลศรีธัญญา จำนวน 10 คน โดยใช้การทดสอบทางจิตวิทยานั้น ครึ่งหนึ่งมีอาการทางจิตเภท ครึ่งหนึ่งมีอาการหลงผิด และมีอารมณ์เศร้า 30% ดร.เคมปี²⁶ (Dr. Kemp) วิจัยหญิงโสเภณีจำนวน 530 คน ที่กรุงโคลอมเบีย พบว่า

²² Alfred Adler, "The Individual-Psychology of Prostitution", The Practice and Theory of Individual Psychology, (London :Routledge & Regan Paul, Ltd, 1923) pp. 327-338.

²³ Aller, op.cit., p. 316.

²⁴ สภาวิจัยแห่งชาติ, "ปัญหาโสเภณี", (เอกสารโรเนียว, ๒๕๐๘)

²⁵ ยุกา วิสุทธิโกศล และ ศิริวรรณ สังข์สุวรรณ, "โสเภณีกับจิตเวช", โรงพยาบาลศรีธัญญา, นนทบุรี, (เอกสารโรเนียว, 2510).

²⁶ S. Kirson Weinberg, Social Problem in Our Time, (New Jersey : Prentice-Hall, Inc, 1960) p. 256.

มีประมาณ 48% ที่มีปัญหาต่ำ 22.5% เป็นโรคจิตชนิดไซโคแพทิก 22% มีลักษณะอ่อนแอ หงุดหงิด อ่อนเฉื่อยง่าย หวาดระแวง และขาดความรับผิดชอบ

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาบุคลิกภาพของหญิงโสเภณีโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ เพราะในการวิจัยที่ได้อ้างมาข้างต้นนั้นส่วนใหญ่มีได้ใช้แบบทดสอบ หากแต่เป็นการสัมภาษณ์และการสังเกตของจิตแพทย์เท่านั้น และเพื่อที่จะได้ศึกษาถึงความแตกต่างของลักษณะบุคลิกภาพของหญิงโสเภณีที่แตกต่างไปจากหญิงอื่นๆ ผู้วิจัยจึงใช้คนงานหญิงเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยมีความเชื่อเบื้องต้นว่าโดยลักษณะความสามารถที่จะเปรียบเทียบกับหญิงโสเภณีแล้ว กลุ่มคนงานหญิงมีลักษณะใกล้เคียงที่สุด กล่าวคือ โดยสถานะทางเศรษฐกิจ พบว่ากลุ่มคนงานหญิงมีสภาพเศรษฐกิจต่ำ²⁷ ซึ่งกล่าวกันว่าเป็นแรงผลักดันอันสำคัญที่จะทำให้ประกอบอาชีพค้าประเวณี²⁸ นอกจากนี้แล้ว กลุ่มคนงานหญิงและกลุ่มหญิงโสเภณี ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน²⁹

การวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพนั้น จะต้องมีการใช้เครื่องมือทดสอบทางบุคลิกภาพ ซึ่งอาจจะทำได้ 2 วิธีด้วยกัน วิธีที่หนึ่งได้แก่ โปรเจกทีฟ เทคนิค (Projective Technique) วิธีนี้ส่วนมากใช้ในวงการจิตแพทย์ ผู้ใช้จะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี แบบทดสอบที่นิยมใช้ได้แก่ รอชาค อิงค์บลอต เทสต์³⁰ (Rorschach Inkblot Test) ซึ่งเฮอร์แมน รอชาค

²⁷ แรงงาน, กรม, การบริหารแรงงาน, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2515) หน้า 37.

²⁸ Elliot and Merrill, Loc, cit.

²⁹ เรวดี ไทวงศ์และคณะ, "สภาพความเป็นอยู่ของคนงานลูกจ้างหญิงประเภทไร่มือ" วารสารแรงงานสัมพันธ์ ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์, 2517) หน้า 60 - 70

³⁰ Bruno Klopfer and Helen H. Davidson, The Rorschach Technique, (New York: Harcourt, Brace & World, Inc, 1962)

(Herman Rorschach) สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1921 แบบทดสอบ ที่ เอ ที³¹ (T.A.T-The Thematic Apperception Test) ซึ่งเมอร์เรย์ (H.A. Murry) สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1938 แบบทดสอบเติมคำลงในช่องว่าง³² (Sentence Completion Test) ซึ่งรอตเตอร์ (J.B. Rotter) สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1950 เป็นต้น วิธีที่สอง เป็นแบบที่เรียกว่านอนโปรเจกทีฟ เทคนิค (Non-Projective Technique) วิธีนี้เป็นการทดสอบโดยการตั้งคำถามตรงๆ ผู้รับการทดสอบจะต้องเลือกคำตอบที่กำหนดมาให้เลือกเท่านั้น คำตอบที่กำหนดมาให้เลือกโดยปกติจะมีอยู่ 3 อย่าง คือ ใจไม่แน่ใจ ไม่ใช่ แบบทดสอบบุคลิกภาพประเภทที่นิยมใช้แพร่หลายมี แบบทดสอบ ซี พี ไอ³³ (C.P.I-California Personality Inventory) แบบทดสอบ เอ็ม ซี ไอ³⁴ (M.C.I-Minnesota Counseling Inventory) แบบทดสอบ อี พี พี เอส³⁵ (E.P.P.S-Edwards Personal Preference Schedule) เป็นต้น

ในการทดสอบบุคลิกภาพทั้ง 2 วิธี การทดสอบแบบนอน-โปรเจกทีฟค่อนข้างจะได้รับความนิยมในลักษณะที่วางายต่อการแปลผล และผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องฝึกฝนมากเป็นพิเศษ ในบรรดาแบบทดสอบบุคลิกภาพต่างๆ แบบทดสอบที่แพร่หลายที่สุดและมีการวิจัยมากที่สุด³⁶ และยังใช้ได้กับคนไข้และคนปกติ คือแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ (M.M.P.I-The Minnesota Multiphasic

³¹ Henry A Murray. Explorations in Personality, (New York : Oxford University Press, 1938).

³² Lee J. Cronbach, Essentials of Psychological Testing, (New York:Harper & Brothers, 1960), p. 575.

³³ Harrison G. Gough Manual, California Psychological Inventory, (Palo Alto:Consulting Psychologists Press, 1957).

³⁴ Cronbach, op.cit., p. 496.

³⁵ Philip E. Vernon, Personality and Assessments, (London: Methuen & Co.Ltd, 1965), p. 143.

³⁶ Buros, O.K. The Third Mental Measurements Year Book, (New York : Rodgers University Press, 1949).

Personality Inventory) แบบทดสอบนี้ ฮาร์ทเวย์และแมคคินเลย์ (Hathaway & McKinley) ร่วมกันสร้างขึ้นสำหรับใช้ประเมินบุคลิกภาพเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1942³⁷ และได้สร้างคู่มือการใช้ขึ้นในปี ค.ศ. 1943³⁸ ทำให้มีงานวิจัยที่ใช้แบบทดสอบนี้ตามมามากมาย โดยเฉพาะศูนย์กลางให้คำปรึกษาหลายๆ แห่งในอเมริกา ปัจจุบันนี้ แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ถูกนำมาใช้กันแพร่หลายและมีการแปลเป็นภาษาต่างๆ เช่น สเปน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน เกาหลี และไทย เป็นต้น แม้ว่าจะมีการนำแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ไปใช้มากมายก็จริง ส่วนใหญ่แล้วจะนำไปใช้ในการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และเยาวชนผู้ประพฤติผิด³⁹

แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ประกอบด้วยข้อกระทง 566 ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาต่อไปนี้คือ สุขภาพ (Health) ลักษณะทางไซโคแพททิก (Psychopathic Symptoms) อาการทางโรคประสาท (Neurological Disorders) ความยุ่งยากทางการเคลื่อนไหว (Motor Disturbance) เพศ (Sexual) ศาสนา (Religion) ทศนคติทางการเมืองและสังคม (Political and Social Attitude) การศึกษา (Education) อาชีพ (Occupation) ครอบครัวและสภาพการแต่งงาน (Family and Marital Status) ลักษณะบุคลิกภาพประเมินโดยใช้มาตราที่ใช้วัดอาการเจ็บป่วยทางจิตและประสาท (Clinical Scale) ของแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ คือ

³⁷Starke R. Hathaway and J. Charnley McKinley, "A Multiphasic Personality Schedule (Minnesota) I. Construction of the Schedule", Journal of Psychology, (V10, 1940) pp. 249 - 254.

³⁸Starke R. Hathaway and J. Charnley McKinley, Minnesota Multiphasic Personality Inventory. (New York: The Psychological Corporation, 1951).

³⁹Starke R. Hathaway and Flio D. Monachesi, Adolescent Personality and Behavior, (Minnesota: The University of Minnesota, 1963) p. 76.

มาตรไฮโปครอนไดรอาซิส (Hypochondriasis scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 33 ข้อ เป็นข้อกระทงที่มุ่งจะดูความกังวลของบุคคลที่เอาใจใส่ต่อสุขภาพร่างกายอย่างผิดปกติ

มาตรซึมเศร้า (Depressive scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินสภาวะทางอารมณ์ที่มองชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคตในแง่ร้าย รู้สึกหดหู่ หดหวังและคิดว่าตนเองไม่มีคุณค่า มีความคิดและการกระทำเชิงซ้ำ อายกตาศและอยากฆ่าตัวตายบ่อยครั้ง

มาตรฮิสทีเรีย (Hysteria scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะความเจ็บป่วยทางร่างกายที่ไม่มีสาเหตุมาจากร่างกาย แต่เป็นการแสดงออกเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและปัญหาในการปรับตัวต่างๆ อาจแบ่งข้อกระทงออกได้เป็น 2 ประเภทคือ ข้อกระทงที่ถามเกี่ยวกับความเจ็บป่วยทางร่างกาย และข้อกระทงที่ถามเกี่ยวกับการปรับตัว

มาตรไซโคแพททิก (Psychopathic Deviate scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 50 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะของความไม่รับผิดชอบ มีอารมณ์ไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ การไม่ยอมรับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม ความไม่สามารถที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์

มาตรความสนใจในเพศหญิงชาย (Masculine-Feminine Interest scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะการกระทำ ความประพฤติที่สอดคล้องกับบทบาททางเพศ ซึ่งแสดงออกในลักษณะของค่านิยม ทัศนคติและความสนใจ

มาตรพارانอยด์ (Paranoid scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะความคิดที่เป็นไปในรูปหวาดระแวง มีความคิดที่ผิดไปจากความเป็นจริง การแปลความหมายของประสบการณ์อย่างไม่ถูกต้อง

มาตรไซแคสทีเนีย (Psychasthenia scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 48 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะการย้ำคิดย้ำทำ ความกลัวอย่างผิดปกติ ความไม่สามารถจะมีสมาธิในการทำงาน ความรู้สึกผิด

มาตรจิตเภท (Schizophrenia scale) . มาตรนี้มีทั้งหมด 78 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินพฤติกรรมที่ผิดปกติต่าง ๆ เช่น ในลักษณะของความเย็นชา พฤติกรรมที่ยากแก่การเข้าใจ ทำทางแบบปราศจากความรู้สึก มีความคิดผิด ๆ

มาตรไฮเปอร์มานี (Hypermania scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 46 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะอารมณ์โดยเฉพาะ ลักษณะของความผิดปกติที่สำคัญคือ มีการเคลื่อนไหวและการกระทำมากกว่าปกติ ตื่นเต้นทางอารมณ์มาก มีความคิดที่สับสน

มาตรเก็บตัว (Social Introversion scale) มาตรนี้มีทั้งหมด 70 ข้อ เป็นข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะเก็บตัว โดยแยกพิจารณาจากระดับความคิด การเข้าร่วมในสังคม และการแสดงออกของอารมณ์

ข้อกระทงต่าง ๆ ทั้ง 10 มาตร ที่กล่าวมา จะมีซ้ำกันในบางข้อ กล่าวคือ ข้อกระทงในมาตรหนึ่งอาจจะนำไปใช้ได้ใช้อีกมาตรหนึ่ง

แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ นับเป็นแบบทดสอบทางจิตวิทยาที่สำคัญชิ้นหนึ่งที่ใช้กันในปัจจุบัน โดยที่การนำไปใช้และการแปลผลมีความเที่ยงตรงมาก⁴⁰ เบนตัน⁴¹ (Benton) ได้อ้างไว้ว่า ผู้ที่คะแนนในมาตรไอสูงก็ตาม จะสอดคล้องกับการวินิจฉัยทางจิตแพทย์มากกว่า 60 % เอลลิส⁴² (Ellis) กล่าวว่า "ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ สูงกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ" จากการศึกษาของคาลวินและแมคคอนเนล⁴³ (Calvin & McConnell) พบว่า ในการวิจัย 80 ชิ้น ที่เกี่ยวกับการศึกษาความแตกต่าง

⁴⁰William, J. Eichman., cited by Buros, (The Seventh), p. 251.

⁴¹L. Benton., cited by Buros, (The Fourth), p. 71.

⁴²A. Ellis. "The Validity of Personality Questionnaires", Psychological Bulletin, 43,(1974), 385-440.

⁴³J. Calvin. & F. McConnell, cited by Buros, (The Fifth), p. 166.

ทางสภาพจิตใจโดยใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ นั้น มีถึง 70 ชิ้น ที่แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเหตุนี้จึงปรากฏว่ามีผู้นิยมใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ มากในอเมริกา และเนื่องจากแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ มีผู้นิยมใช้แพร่หลายในอเมริกา จึงมีผู้สนใจนำไปใช้ในประเทศที่มีสภาพสังคมและวัฒนธรรมต่างไปจากอเมริกา ในแถบเอเชียมีประเทศจีน เกาหลี ญี่ปุ่น เป็นต้น ตัวอย่างการนำแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ไปใช้ในแถบเอเชีย คือ คาครี⁴⁴ (Kadri) นำแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ไปใช้เพื่อศึกษากลิณภาพของนักศึกษาสิงคโปร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 260 คน ชาย 200 คน หญิง 60 คน ในจำนวนทั้งหมดนี้ 85 % เป็นชาวจีน 10 % เป็นชาวอินเดียนหรือชาวลังกา 5 % เป็นชาวมาเลเซีย และชนชาติอื่น ๆ อายุ 19 - 23 ปี ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนการตอบสนองต่อแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตราต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสิงคโปร์ใกล้เคียงกับคะแนนการตอบสนองของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา (California College Students)

จากการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ สามารถนำมาใช้ได้ในประเทศที่ต่างวัฒนธรรมเช่นเดียวกับ ฟง⁴⁵ (Fong) ที่นำแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างชาวฮ่องกง

ควยเหตุผลที่แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ สามารถนำมาใช้ได้ผลในประเทศแถบเอเชีย

Z.N. Kadri, "The Use of the MMPI for Personality Study of Singapore Students", British Journal of Social Clinical Psychology, 10, (1971), 90-99.

⁴⁵ S.L.M. Fong. "Cultural influences in the perception of people: the case of Chinese in America", British Journal of Social Clinical Psychology, 4, (1945), 110-113.

ผู้วิจัยจึงมีความเชื่อเบื้องต้นว่า แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ น่าจะนำมาใช้ได้ในประเทศไทย
 และโดยเหตุผลที่แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ มีข้อกระทงที่ใช้ประเมินลักษณะไซโคแพททิก รวม
 ถึงการกระทำและความคิดที่ผิดปกติต่าง ๆ ที่หญิงโสเภณีถูกระบุว่ามีบุคลิกภาพแบบนี้ กับเพื่อเป็น
 การพัฒนาแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ผู้วิจัยจึงได้นำแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ มาใช้ในการ
 การวิจัยครั้งนี้ โดยมุ่งศึกษาความแตกต่างในการตอบสนองต่อแบบทดสอบดังกล่าวระหว่างหญิง-
 โสเภณีกับคนงานหญิง ในมาตรซิมเซร่า มาตรไซโคแพททิก คิวไอเอท มาตรจิตเภท และมาตร
 เก็บตัว แม้ว่าแต่ละลักษณะจะไม่สามารถแบ่งแยกได้โดยเด็ดขาด ตลอดจนลักษณะบุคลิกภาพ
 เป็นลักษณะที่ซับซ้อนก็ตาม ผลการตอบสนองต่อแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตรซิมเซร่า
 มาตรไซโคแพททิก คิวไอเอท มาตรจิตเภท และมาตรเก็บตัว จะช่วยให้เข้าใจแนวโน้มทาง
 บุคลิกภาพของหญิงโสเภณีได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพื้นฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ทางมาตรซิมเคร้า (D-scale) ไชโคแพททิก ทิวเอท (Pd-scale) จิตเภท (Sc-scale) และเก็บตัว (SI-scale) ของหญิงโสเภณีและคนงานหญิง
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพื้นฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ทั้ง 4 ลักษณะดังกล่าว ระหว่างหญิงโสเภณีกับคนงานหญิง
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาบุคลิกภาพของหญิงโสเภณีและคนงานหญิง
4. เพื่อเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบบุคลิกภาพระหว่างหญิงโสเภณีกับคนงานหญิง
5. เพื่อเป็นการพัฒนาแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ

สมมุติฐานในการวิจัย

มีความแตกต่างกันพื้นฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ทั้ง 4 ลักษณะ คือ ซิมเคร้า ไชโคแพททิก จิตเภท และเก็บตัว ระหว่างหญิงโสเภณีกับคนงานหญิง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาการตอบสนองต่อแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ทางมาตรซิมเคร้า ไชโคแพททิก จิตเภท และเก็บตัว ของหญิงโสเภณีเปรียบเทียบกับคนงานหญิง โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงโสเภณีและคนงานหญิงที่ประกอบอาชีพอยู่ในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

2. หญิงโสเภณีเป็นหญิงค้าประเวณีในสถานค้าประเวณี ส่วนคนงานหญิงเป็นหญิงที่ทำงานในโรงงานราชบุรุษ ในช่วงทำการวิจัย
3. กลุ่มตัวอย่างสามารถติดต่อกับผู้อื่นโดยใช้ภาษาสื่อความหมายได้

ขอตกลงเบื้องต้น

1. แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ สามารถใช้ประเมินลักษณะซึมเศร้า ไฮโคแพททิก จิตเภท และเก็บตัวได้
2. การตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างเป็นที่เชื่อถือได้
3. กลุ่มตัวอย่างหญิงโสเภณีสามารถเป็นตัวแทนหญิงโสเภณีในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และกลุ่มตัวอย่างคนงานหญิงสามารถเป็นตัวแทนคนงานหญิงในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ความจำกัดของการวิจัย

เนื่องด้วยผู้วิจัยมีเวลาจำกัด ตลอดจนแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ มีข้อกระทงมาก และการเก็บข้อมูลไม่สะดวก ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเพียง 4 ลักษณะ คือ ซึมเศร้า ไฮโคแพททิก จิตเภท และเก็บตัว กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 40 คน

ในการนำแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ไปใช้ ผู้วิจัยไม่ได้ใช้มาตรวัดความเที่ยงตรงในการตอบ (Validity - scale) เพื่อประเมินความจริงใจในการตอบของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้ควบคุมตัวแปรทางด้านร่างกาย อาชีพที่เคยประกอบมาก่อน คงมุ่งแต่เพียงเป็นเพศหญิงอายุ 16 - 25 ปี กลุ่มหนึ่งค้าประเวณีในสถานค้าประเวณี และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นคนงานหญิงในโรงงานในช่วงทำการวิจัยเท่านั้น

คำจำกัดความ

สัณฐานคะแนน (Profiles) หมายถึง ลักษณะรูปร่างคะแนนที่เสนอโดยไ้กรร

เอ็ม เอ็ม พี ไอ (MMPI) เป็นคำย่อของแบบทดสอบบุคลิกภาพมินิโซต้า (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ซึ่งสร้างขึ้นโดยฮาร์ทอะเวย์ และแมคคินเลย์ (Stark R. Hathaway & J. Charnley Mckinley) ใช้ประเมินลักษณะต่างๆ ทางโรคจิตประสาท 10 ลักษณะ แต่การวิจัยครั้งนี้ใช้เพียงแต่ขงกระทงที่ประเมินลักษณะ ซีมเศร่า (D-scale) ไฮโคแพททิก (Pd-scale) จิตเภท (Sc-scale) และเก็บตัว (Si-scale)

ซีมเศร่า (Depressive) เป็นลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ทั่วไปที่มองชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคตในแง่ร้าย รู้สึกทมหวัง และไม่มีคุณค่า มีความคิดและการกระทำเชิงร้าย อายุกุตาย และอยากฆ่าตัวตายบ่อยครั้ง

ไฮโคแพททิก (Psychopathic Deviate) ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพแบบนี้ก็คือไม่สนใจวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมของสังคม ไม่สามารถใช้ประสบการณ์ที่ได้รับการลงโทษมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในครั้งต่อไปได้ มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างผิวเผิน โดยเฉพาะการแสดงความรักและทางเพศ

จิตเภท (Schizophrenia) อธิบายได้ในลักษณะของการทำอะไรแปลกๆ มีพฤติกรรมหรือความคิดที่ผิดปกติ ลักษณะต่างๆ ไปคือ ชาติเย้น มีความคิดผิดๆ ขาดความสนใจและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม อารมณ์แปรปรวนไม่แน่นอน และแสดงออกอย่างไม่เหมาะสม

เก็บตัว (Social Introversion) เป็นลักษณะการถอยหนีออกจากการศึกษาและการรับผิดชอบสังคม สนใจผู้อื่นจริงๆ เพียงเล็กน้อย

หญิงโสเภณี (Prostitutes) หมายถึงหญิงที่กระทำการสำส่อนทางเพศ โดยการสมสู่หรือกระทำการขายัดความใคร่ โดยได้รับผลตอบแทน

คนงานหญิง (Female Workers) หมายถึงหญิงที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมประเภทไร้ฝีมือ